

[Ole Espersen.]

tid til at undersøge det tilstrækkeligt. Det er utvivlsomt korrekt, men straffelovrådet har dog altså fundet frem til nogle typer, vi burde behandle. Skulle vi her i tinget vente med at gøre noget, til vi fandt frem til alle de handlingstyper, der var kritisable, så kom vi simpelt hen aldrig i gang med noget som helst; derfor har jeg stærkt på fornemmelsen, at vi ikke kan regne med hr. Lindholts medvirken, og den må vi så undvære.

Poul Boog (CD):

For fuldstændigheds skyld vil jeg gerne i tilslutning til debatten pege på, at jeg også under mit første indlæg gav udtryk for det, som hr. Ole Espersen og senere hr. Gudme sagde, nemlig at vi eventuelt kan foretage en prioritering inden for dette vigtige kompleks.

Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg kan helt tilslutte mig de bemærkninger, som her i sidste omgang blev gjort af hr. Ole Espersen.

Til hr. Lindholt vil jeg gerne sige, at det glæder mig at forstå, at han ikke er vred. Jeg er bange for, det ligger sådan, at han virker, som om han var vred, og det var på det grundlag, jeg udtalte mig.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at i betragtning af, at det så klart fremgår, at hr. Lindholt ikke har læst og, så vidt jeg forstår, ikke har ønsket at læse bagmandsrapporten, er jeg særdeles imponeret over den sikkerhed, med hvilken han udtaler sig om, hvad der findes og ikke findes i den, hvordan den er formuleret, hvad den burde have indeholdt osv. osv. Det går i hvert fald væsentligt ud over, hvad jeg ville have taget ansvar for at sige om en rapport, som jeg intet kendte til.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg vil for det første sige noget, jeg glemte at sige før. Hr. Ole Espersen var kommet med en lidt mere politisk bemærkning om, hvorvidt aftaler, der var indgået i går, var gyldige eller ikke gyldige. Jeg synes, jeg må have lov at henvise også en juridisk professor til, at aftaleloven vedrører retshandler og andre aftaler på formuerettens område, og det var ikke just det, det drejede sig om i går. Ja, undskyld, men jeg kunne ikke lade være at sige det, jeg havde

skrevet det ned, jeg måtte lige have lov at notere det.

Må jeg så sige til hr. Lindholt, at jeg mener ikke, justitsministeriet kan forsvare at udlevere denne rapport. Der findes oplysninger heri, der er af en sådan karakter, at den ikke kan offentliggøres. Det fremgår jo også af sagen, at dette ikke alene vedrører sager, hvor der har været rejst tiltale, det vedrører også sager, hvor tiltale har været opgivet på grund af bevisets stilling; der er oplysninger om sager, som ikke var afgjort, da rapporten blev skrevet, og der er sager, som førte til frifindelse. Men det er for ligesom at belyse hele handlingsforløbet, at man netop, som en af de foregående talere førte frem, her har foretaget uddrag af politiets efterforskning i straffesager.

Det er omvendt jo ikke noget, statsadvokat Grell har fundet på, men det er ting, der er sammenholdt her, og det indeholder også oplysninger om ofrenes forhold; deres person og deres personlige og forretningsmæssige forudsætninger er ret indgående beskrevet, og derfor ville det være at gå privatlivets fred for nær, hvis man offentliggjorde dette.

Retsudvalget fik rapporten sidste år. Rapporten står stadig til hr. Lindholts rådighed, hvis han vil afgive en erklæring om, at han vil respektere den fortrolighed, der er brug for.

Poul Dam (SF):

Jeg er bange for, at hr. Lindholt vil gøre indtryk på nogen, der ikke forstår så meget af hele sagen, ved sin gentagne fremhæven af, at disse papirer bør offentliggøres. Offentlighed har jo sådan en god klang.

Når jeg synes, at disse papirer ikke bør offentliggøres, så er det, bl. a. fordi de jo ikke er skrevet i den fra lærebøger og andre papirer kendte metode, hvor navne erstattes med vore gamle venner A, B, C og D. Der er nemlig så mange af dem, at alfabetet ikke rigtig ville slå til, og det ville være næsten uoverskueligt, hvis man gjorde det. Man ville altså, som ministeren også sagde, kunne hæfte tingene på nogle bestemte personer, både på nogle mere eller mindre skyldige og ikke mindst på ofrene.

Men dernæst er der det, at denne bog jo næsten er en kagebog i, hvorledes man